

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain ja sairausvakuutuslain 18 luvun 16 ja 32 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettua lakia sekä sairausvakuutuslakia.

Rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettua lakia muutettaisiin siten, että ansiotulon verotusta koskevat säännökset vastaisivat Euroopan unionin oikeutta ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä. Rajoitetusti verovelvollisen Suomesta saamaa ansiotuloa voitaisiin verottaa verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä. Verotusmenettelystä annetun lain mukainen verotus koskisi rajoitetusti verovelvollisia, jotka asuvat Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa taikka valtiossa tai alueella, jota koskee sopimus virkaavusta ja tietojenvaihdosta veroasioissa, tai jotka ovat tutkijadirektiivissä tarkoitetun oleskeluluvan haltijoita.

Ansiotulo verotettaisiin verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä, jos rajoitetusti verovelvollinen esittää tarvittavat selvitykset tuloista ja niihin kohdistuvista vähennyksistä hakiessaan rajoitetusti verovelvollisen verokortin ja toimittaa sen suorituksen maksajalle tai hakiessaan ennakonkannossa maksuunpantavan määrän laskeamista verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä. Verovelvollinen voisi lisäksi esittää vaatimuksen kyseisen lain mukaisesta verotuksesta muutoksenhauille säädetyn määräajan kuluessa. Nykyisiä ansiotulosta perittävää lähdeveroa koskevia säännöksiä ei ehdoteta muutettaviksi, sillä ne tulisivat edelleen sovellettaviksi, jos verovelvollinen ei hae verotusmenettelystä annetun lain mukaan laskettua verokorttia tai muuten il-

maise tahtoaan verotuksen toimittamisesta verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä.

Esityksessä ehdotetaan, että määritettäessä Suomesta saadusta tulosta menevää veroa huomioon otettaisiin myös palkka, eläke ja sosiaaliturvaan perustuva suoritus, joka on saatu muualta kuin Suomesta ja joka on verovelvollisen asuinvaltiossa veronalaista tuloa. Lisäksi huomioon otettaisiin edellä mainitut tulot, jotka on saatu Suomesta ja joiden verottamisen verosopimus estää. Näitä ulkomailta tai Suomesta saatuja tuloja ei kuitenkaan otettaisi huomioon, jos rajoitetusti verovelvollinen asuu Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa tai on tutkijadirektiivissä tarkoitetun oleskeluluvan haltija ja jos verotusmenettelyssä verotettava Suomesta saatu puhdas ansiotulo on vähintään 75 prosenttia verovelvollisen kokonaistuloista.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan, että lähdeverotusta sovellettaessa rajoitetusti verovelvollisille maksetut matkakustannusten korvaukset samoin kuin merityötuloa saavan korvaukset olisivat tuloverolaisissa säädetyllä tavalla verosta vapaita.

Esityksessä ehdotetaan myös muutettavaksi sairausvakuutuslakia siten, että verotusmenettelylakia sovellettaessa sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun määräytymiseen sovellettaisiin samoja säännöksiä kuin yleisesti verovelvollisiin.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014, ja niitä sovellettaisiin voimaantulopäivänä tai sen jälkeen maksettaviin suorituksiin.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT.....	3
1 NYKYTILA.....	3
1.1 Lainsäädäntö ja käytäntö.....	3
Yleinen ja rajoitettu verovelvollisuus.....	3
Rajoitetusti verovelvollisen verotus.....	4
Rajoitetusti verovelvolliselle maksettavat kustannusten korvaukset.....	5
Rajoitetusti verovelvollisen sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu ja päivärahamaksu.....	5
1.2 Euroopan unionin lainsäädäntö ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö.....	5
1.3 Kansainvälinen vertailu.....	8
Ruotsi.....	8
Tanska.....	9
Alankomaat.....	9
Saksa.....	9
Viro.....	10
1.4 Nykytilan arviointi.....	10
2 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET.....	12
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	14
3.1 Taloudelliset vaikutukset.....	14
Vaikutukset verotuloihin.....	14
Vaikutukset rajoitetusti verovelvollisiin.....	14
3.2 Vaikutukset viranomaisten toimintaan.....	14
4 ASIAN VALMISTELU.....	14
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	16
1 LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT.....	16
1.1 Rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettu laki.....	16
1.2 Sairausvakuutuslaki.....	19
18 luku. Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut.....	19
2 VOIMAANTULO.....	19
LAKIEHDOTUKSET.....	20
Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta.....	20
Laki sairausvakuutuslain 18 luvun 16 ja 32 §:n muuttamisesta.....	22
LIITE.....	24
RINNAKKAISTEKSTIT.....	24
Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta.....	24
Laki sairausvakuutuslain 18 luvun 16 ja 32 §:n muuttamisesta.....	28

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Lainsäädäntö ja käytäntö

Yleinen ja rajoitettu verovelvollisuus

Tuloverolain (1535/1992) 9 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan yleisesti verovelvollisia eli velvollisia suorittamaan veroa tulon perusteella Suomesta ja muualta saamastaan tulosta ovat verovuonna Suomessa asunut henkilö, kotimainen yhteisö, yhteisetuus ja kuolinpesä. Tuloverolain 11 §:n mukaan henkilön katsotaan asuvan Suomessa, jos hänellä on täällä varsinainen asunto ja koti tai jos hän oleskelee täällä yli kuuden kuukauden ajan, jolloin tilapäinen poissaolo ei estä pitämästä oleskelua jatkuvana.

Tuloverolain 9 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaan rajoitetusti verovelvollisia ovat henkilö, joka ei verovuonna ole asunut Suomessa, sekä ulkomainen yhteisö. Rajoitetusti verovelvollinen on velvollinen suorittamaan veroa tulon perusteella ainoastaan Suomesta saamastaan tulosta. Suomesta saatua tuloa on tuloverolain 10 §:n mukaan muun ohessa:

1) täällä olevasta kiinteistöstä tai suomalaisen asunto-osakeyhtiön tai muun osakeyhtiön osakkeiden taikka asunto-osuuskunnan tai muun osuuskunnan jäsenyyden perusteella hallitusta huoneistosta saatu tulo;

2) täällä harjoitetusta liikkeestä, ammatista, maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo;

3) palkkatulo, joka on saatu Suomen valtiolta, kunnalta tai muulta julkisoikeudelliselta yhteisöltä;

4) muu kuin edellä 3 kohdassa tarkoitettu palkkatulo, jos työ, tehtävä tai palvelus on yksinomaan tai pääasiallisesti suoritettu Suomessa täällä olevan työn- tai toimeksiantajan lukuun;

4 a) palkkio, joka on saatu suomalaisen yhteisön tai yhtymän hallituksen tai siihen rinnastettavan muun hallintoelimen jäsenen tehtävästä;

4 b) tulo, joka on saatu taiteilijan tai urheilijan Suomessa tai suomalaisessa aluksessa harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta;

4 c) palkkatulo, joka on saatu ulkomaiselta työnantajalta Suomessa tehdystä työstä silloin, kun ulkomainen vuokranantaja on vuokrananut työntekijän Suomessa olevalle työn teettäjälle;

5) eläketulo, joka on saatu Suomen valtiolta, kunnalta tai muulta julkisoikeudelliselta yhteisöltä, tai joka välittömästi tai välillisesti perustuu edellisessä kohdassa tarkoitettuun työhön, tehtävään tai palvelukseen, taikka Suomesta otettuun liikenne- tai eläkevakuutukseen;

6) osinko, osuuspääoman korko ja muu niihin rinnastettava tulo, joka on saatu suomalaiselta osakeyhtiöltä, osuuskunnalta tai muulta yhteisöltä, sekä osuus suomalaisen yhtymän tuloon;

7) korkotulo, jos velallinen on Suomessa asuva henkilö taikka suomalainen yhteisö, yhtymä, yhteisetuus tai kuolinpesä;

8) rojalti, lisenssimaksu ja muu niihin rinnastettava hyvitys, jos hyvityksen perusteena olevaa omaisuutta tai oikeutta käytetään elinkeinotoiminnassa täällä tai jos hyvityksen maksamiseen velvollinen on Suomessa asuva henkilö tai suomalainen yhteisö, yhtymä, yhteisetuus tai kuolinpesä;

9) suomalaisen sijoitusrahaston voitto-osuus sekä suomalaisesta henkilöstörahostosta saatu rahasto-osuus ja ylijäämä;

10) täällä olevan kiinteistön tahi suomalaisen asunto-osakeyhtiön tai muun osakeyhtiön tai osuuskunnan, jonka kokonaisvaroista enemmän kuin 50 prosenttia muodostuu yhdestä tai useammasta täällä olevasta kiinteistöstä, osakkeiden tai osuuksien luovutuksesta saatu voitto;

11) pitkäaikaissäästämissopimukseen perustuva suoritus;

12) eläketulo tai muu suoritus, joka on saatu toisesta valtiosta otetun vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen perusteella, siltä osin kuin vakuutuksen maksuja on vähennetty Suomen verotuksessa;

13) osakevaihdossa syntynyt luovutusvoitto, joka olisi ollut veronalaista tuloa, jos siihen ei olisi sovellettu elinkeinotulon verotamisesta annetun lain (360/1968) 52 f §:n 2 momenttia, mainitun pykälän 3 ja 4 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa.

Lisäksi Suomessa verottamisen edellytyksenä on, että Suomen tekemissä sopimuksissa kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi, jäljempänä *verosopimus*, ei estetä lähdevaltion verotusoikeutta.

Yleisesti verovelvollista verotetaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995), jäljempänä *verotusmenettelylaki*, mukaisessa menettelyssä. Hänelle myönnetään verolainsäädännössä, kuten tuloverolaissa, säädetyt vähennykset. Laeissa on säädetty vähennykelpoisiksi niin tulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuvia menoja kuin verovelvollisen henkilö- ja perhekohtaiseen tilanteeseen liittyviä eriä. Ansiotulona verotettavien tulojen osalta valtionvero lasketaan progressiivista tuloveroasteikkoa soveltaen ja kunnallisvero kotikunnan veroprosentin mukaan. Pääomatuloja verotetaan 30 ja 32 prosentin verokannalla.

Rajoitetusti verovelvollisen verotus

Rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978), jäljempänä *lähdeverolaki*, 2 §:n 1 momentin mukaan rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisvero peritään lopullisena verona toimittamalla pidätys tulon lähteellä (lähdevero) tai määrätään verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä.

Lähdeverolain 3 §:n 1 momentin mukaan lähdevero on suoritettava, jollei muualla toisin säädetä, osingosta, korosta ja rojaltista, palkasta, henkilöstörahaston maksamasta rahasto-osuudesta ja jäsenilleen jakamasta ylijäämästä sekä muusta suorituksesta, josta ennakoperintälain (1118/1996) mukaan on toimitettava ennakonpidätys.

Lähdeverolain 5 §:n 1 momentin mukaan Verohallinto antaa rajoitetusti verovelvolliselle lähdeveroa koskevien säännösten soveltamista varten hakemuksesta lähdeverokortin. Lähdeverolain 7 §:n 1 momentin mukaan lähdevero on 35 prosenttia palkasta, henkilöstörahaston rahasto-osuudesta ja ylijäämästä sekä luonnollisen henkilön saamasta ennakoperintälain 25 §:ssä tarkoitettusta työkorvauksesta ja peitellystä osingosta samoin kuin muusta suorituksesta, jota tuloverolain mukaan verotetaan ansiotulona. Lähdevero-

lain 6 §:n 1 momentin mukaan lähdeveroa perittäessä vähennetään 510 euroa kuukaudelta sellaisen tulon yhteismäärästä, josta perittävä lähdevero on 35 prosenttia. Alle kuukauden ajalta kertyneen tulon yhteismäärästä vähennetään 17 euroa päivältä. Vähennyksen määrä on kuitenkin enintään tulon määrä. Lähdeverolain 6 §:n 3 momentin mukaan vähennyksen saaminen edellyttää, että verovelvollinen esittää suorituksen maksajalle lähdeverokortin.

Lähdeverolain 13 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan Euroopan talousalueeseen, jäljempänä *ETA*, kuuluvassa valtiossa asuvan rajoitetusti verovelvollisen vaatimuksesta muikin ansiotulo verotetaan verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä, jos verovelvollisen verovuonna Suomesta saama puhdas ansiotulo on vähintään 75 prosenttia hänen Suomesta ja muualta verovuonna yhteensä saamastaan puhtaasta ansiotulosta. Pykälän 2 momentin 4 kohdan mukaan muualta saaduksi puhtaaksi ansiotuloksi katsotaan palkka ja eläke sekä sosiaaliturvaan perustuvat suoritukset, jotka ovat verovelvollisen asuinvaltiossa veronalaisia tuloja, vähennettyinä niiden hankkimisesta ja säilyttämisestä aiheutuneilla menoilla. Pykälän 6 momentin mukaan verovelvollisen on esitettävä Verohallinnolle asuinvaltionsa veroviranomaisen antama todistus 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetuista tuloista ja niistä tehtävistä vähennyksistä. Vuoden 2010 verotuksen toimittamisen yhteydessä verotusmenettelylain mukaista verotusta haki noin 250 henkilöä ja vuoden 2010 verotuksen oikaisuna verotusmenettelylain mukaista verotusta on hakenut noin 85 verovelvollista.

Edellä selostetut kuukausi- ja päiväkohtainen vähennys sekä mahdollisuus vaatia verotusmenettelylain mukaista verotusta otettiin lähdeverolakiin lailla 856/2005 Euroopan unionin komission, jäljempänä *komissio*, vuonna 2001 käynnistämän, kansallisen lainsäädännön Euroopan unionin lainsäädännön vastaisuuteen liittyneen rikkomusmenettelyn seurauksena. Mainittu muutos koski myös eläketulojen verotusta, joiden osalta siirryttiin lähdeverotuksesta verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä tapahtuvaan verotukseen. Hallituksen esityksen perusteluissa on viitattu Euroopan yhteisöjen tuomioistui-

men, nykyisin Euroopan unionin tuomioistuimien, jäljempänä *EU-tuomioistuimien*, ratkaisuihin asioissa C-279/93 Schumacker, C-80/94 Wielockx, C-107/94 Assher ja C-243/01 Geritse.

Lailla 1143/2007 lain 13 §:n 1 momenttiin lisättiin neljäs kohta, jolla neuvoston direktiivissä 2005/71/EY, jäljempänä *tutkijadirektiivi*, tarkoitettulle oleskeluluvan haltijalle annettiin mahdollisuus vaatia verotusmenettelylain mukaista verotusta, jos hänen Suomesta saama puhdas ansiotulo on vähintään 75 prosenttia hänen Suomesta ja muualta verovuonna yhteensä saamastaan puhtaasta ansiotulosta.

Lailla 874/2009 lakiin lisättiin uusi 7 a §, jolla taiteilijan ja urheilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvan korvauksen lähdeverotus saatettiin vastaamaan eräitä Euroopan unionin oikeuskäytännöstä seuranneita vaatimuksia. Pykälän mukaan kulut, jotka ovat välittömässä taloudellisessa yhteydessä taiteilijan tai urheilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvaan korvaukseen voidaan vähentää, jos ETA:n valtiossa asuva rajoitettusti verovelvollinen niin vaatii. Tällöin lähdevero kuluilla vähennetystä määrästä on lain 15 §:n mukainen, eli esimerkiksi luonnollisen henkilön osalta valtion progressiivisen tuloveroasteikon ja keskimääräisen kunnallisveron mukainen. Kulut otetaan huomioon joko Verohallinnon antamassa lähdeverokortissa tai lähdeveron palautusmenettelyssä. Jos kuluja ei ole vaadittu vähennettäviksi, on lähdevero 7 §:ssä säädetyn suuruinen eli 15 prosenttia. Samassa yhteydessä metsätaloudesta saadun tulon verotuksessa siirryttiin verotusmenettelylain mukaiseen menettelyyn. Laki tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Rajoitetusti verovelvolliselle maksettavat kustannusten korvaukset

Lähdeverolain 4 §:n 1 momentin mukaan palkkana pidetään sellaista palkkaa tai palkkiota, jota ennakkoperintälain (1118/1996) 13 §:ssä tarkoitetaan. Palkkaan luetaan myös oleskelukustannusten korvaus sekä muiden työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten korvauksena maksetut hyvitykset. Läh-

deverolain 4 §:n 2 momentin mukaan palkkaan ei lueta

1) liikenteen harjoittajan antaman tositteen perusteella suoritettavaa korvausta matkaliipusta, rahtimaksuista eikä muista niihin verrattavista välittömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista;

2) majoitusliikkeen antaman tai muun luotettavan tositteen perusteella suoritettua majoittautumismaksun korvausta;

3) päivärahaa siltä osin kuin se vastaa Verohallinnon verovapaaksi vahvistamaa kotimaan päivärahaa; eikä

4) Suomen valtioon palvelussuhteessa olevalle henkilölle, jonka varsinainen työnteekopaikka on ulkomailla, mainitun työnteekopaikan ulkopuolelle tehdystä matkasta maksettua Verohallinnon verovapaaksi vahvistamaa päivärahaa tai muuta oleskelukustannusten korvausta.

Lähdeverolain 4 §:n 3 momentin mukaan edellä mainitut matkustamiskustannusten ja majoittautumismaksun korvaukset luetaan kuitenkin palkkaan siltä osin kuin niitä ei ole pidettävä työn suorittamisesta aiheutuneiden kustannusten korvauksena.

Rajoitetusti verovelvollisen sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu ja päivärahamaksu

Sairausvakuutuslain (1224/2004) 18 luvun 16 §:n 1 momentin mukaan rajoitetusti verovelvollisen sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään palkkatulon osalta lähdeverolain 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa. Lain 32 §:n 4 momentin mukaan palkan tai korvauksen maksaja on velvollinen perimään 16 §:ssä tarkoitettua rajoitetusti verovelvollisen vakuutetun sairausvakuutusmaksun siten kuin lähdeverolaissa säädetään lähdeveron perimisestä.

1.2 Euroopan unionin lainsäädäntö ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä *EUT-sopimus*, 45 artiklassa ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, jäljempänä *ETA-sopimus*, 28 artiklassa turvataan työvoiman vapaa liik-

kuvuus. EUT-sopimuksen 49 artiklassa ja ETA-sopimuksen 31 artiklassa kielletään rajoitukset, jotka koskevat jäsenvaltion kansallaisen vapautta sijoittautua toisen jäsenvaltion alueelle.

EUT-sopimuksen 56 artiklassa kielletään rajoitukset, jotka koskevat muuhun yhteisön valtioon kuin palvelun vastaanottajan valtioon sijoittautuneen jäsenvaltion kansallaisen vapautta tarjota palveluja unionissa. EUT-sopimuksen 57 artiklassa määritellään palvelun tarkoittavan suorituksia, joista tavallisesti maksetaan korvaus ja joita määräykset tavaroitten, pääomien ja henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta eivät koske. EUT-sopimuksen 57 artiklassa mainitaan palveluiksi luettavan erityisesti muun muassa vapaiden ammattien harjoittamiseen kuuluva toiminta. Vastaavat määräykset ovat myös ETA-sopimuksen 36 ja 37 artikloissa.

EU-tuomioistuimen käytännössä yleisesti verovelvollisen ja rajoitetusti verovelvollisen erilainen verotus on tietyissä tilanteissa sallittu. EU-tuomioistuin on tuomioissaan katsonut, että EUT-sopimuksen vastaista syrjintää on, kun samanlaisia tilanteita kohdellaan eri tavalla tai erilaisia tilanteita kohdellaan samalla tavalla. Rajoitetusti ja yleisesti verovelvollisen erilaisen verotuksen sallittavuuteen vaikuttaa arvio tilanteiden samanlaisuudesta. Rajoitetusti ja yleisesti verovelvollisten ei katsota aina olevan samanlaisessa tilanteessa, jolloin verotuskin voi olla erilainen. Rajoitetusti ja yleisesti verovelvollisen erilainen verotus on syrjivää, jos tilanteiden välillä ei ole objektiivista eroa, jolla erilainen verotus voitaisiin perustella. Syrjivää verotusta ei sallita, jos syrjintää ei voida perustella oikeuttamisperusteella.

Tulon lähdevaltion velvollisuutta ottaa huomioon rajoitetusti verovelvollisen henkilö- ja perhekohtainen tilanne tarkasteltiin asiassa C-279/93, Schumacker, annetussa tuomiossa. EU-tuomioistuimen mukaan Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen, nykyisin EUT-sopimus, työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevan artiklan vastaista on verottaa rajoitetusti verovelvollista työntekijää raskaammin kuin yleisesti verovelvollista, jos rajoitetusti verovelvollinen saa tuloja täysin tai miltei yksinomaan lähdevaltiosta eikä hän saa asuinvaltiossaan riittävästi

tuloja, jotta häntä voitaisiin verottaa henkilö- ja perhekohtainen tilanteensa huomioon otta- valla tavalla.

Myös asiassa C-169/03, Wallentin, käsiteltiin lähdevaltion velvollisuutta ottaa huomioon rajoitetusti verovelvollisen henkilö- ja perhekohtainen tilanne. EU-tuomioistuin katsoi, että EUT-sopimuksen 45 artikla on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa rajoitetusti verovelvolliselta peritään lähdevero perusvähennystä myöntämättä silloin, kun rajoitetusti verovelvollinen saa asuinvaltiossaan ainoastaan sellaisia tuloja, jotka eivät ole luonteeltaan tuloveron alaisia.

Lähdevaltion velvollisuutta ottaa huomioon verovelvollisen henkilö- ja perhekohtainen tilanne käsiteltiin myös viimeaikaisessa ratkaisussa C-39/10 komissio vastaan Viro. Ratkaisu koski tilannetta, jossa Suomessa yleisesti verovelvollinen henkilö sai kahta eläkettä, yhtä Virossa ja toista Suomesta, ja nämä eläkkeet olivat lähes samansuuruiset. Virossa saatavasta eläkkeestä kannettiin tuloveroa Virossa, mutta siihen tuloon ei sovellettu perusvähennystä tai lisävähennystä. Lisäksi Virossa ja Suomesta saadun eläketulon yhteismäärä ylitti vain hieman Viron tuloverolaissa säädetyn perusvähennyksen määrän. Suomessa veroa ei kannettu lainkaan kokonaistulojen pienuuden vuoksi. EU-tuomioistuin katsoi, että Viron järjestelmä on EUT-sopimuksen 45 artiklan vastainen, koska se jättää eläkettä saavan rajoitetusti verovelvollisen tuloverolaissa säädettyjen vähennysten ulkopuolelle tilanteessa, jossa heitä ei heidän asuinjäsenvaltionsa verolainsäädännön nojalla veroteta asuinjäsenvaltiossa heidän eläkkeidensä pienuuden vuoksi.

EU-tuomioistuimen tuomiossa asiassa C-385/00, F.W.L. de Groot, oli kyse yleisesti verovelvollisen henkilön henkilö- ja perhekohtaiseen tilanteeseen liittyvän vähennyksen laskutavasta asuinvaltiossa poistettaessa kaksinkertaista verotusta progressioehtoisella vapautusmenetelmällä. Tuomioistuimen mukaan se, että henkilö menettää asuinvaltiossaan osan tulojen verosta vapaata määrää koskevasta edustaan ja henkilökohtaisista verotuksellisista eduistaan siksi, että hän on saanut kyseisen vuoden aikana myös toisessa jäsenvaltiossa palkkatuloja, joita on verotettu tässä toisessa valtiossa ottamatta huomioon

hänen henkilökohtaista tilannettaan ja perhe-tilannettaan, on kielletty työvoiman vapaan liikkuvuuden rajoitus.

EU-tuomioistuimen tuomiossa asiassa C-440/08, Gielen, oli kyse Alankomaissa sovellettavan niin kutsutun rinnastusoption yhteensopivuudesta EUT-sopimuksen sijoittautumisvapautta koskevan 49 artiklan kanssa. Rajoitetusti verovelvollisella oli mahdollisuus valita maassa asuviin sovellettava järjestelmä EUT-sopimuksen 49 artiklan kanssa ristiriidassa olevan säännöksen sijaan. EU-tuomioistuin totesi, että EUT-sopimuksen 49 artikla on esteenä sellaiselle kansalliselle säännöstölle, jolla syrjitään pääasiassa kyseessä olevan itsenäisen ammatinharjoittajan vähennysoikeuden kaltaisen verotuksellisen edun myöntämisen osalta ulkomailla asuvia verovelvollisia, vaikka nämä verovelvolliset voivat kyseisen edun osalta valita maassa asuviin verovelvollisiin sovellettavan järjestelmän.

Rajoitetusti ja yleisesti verovelvollisten erilaista verotusta tuloon sovellettavan verokannan suhteen käsiteltiin EU-tuomioistuimen asiassa C-234/01, Gerritse, jäljempänä *asia Gerritse*, jossa oli kyse ammatinharjoittajana toimivan rumpalin verotuksesta valtiossa, jossa häntä pidettiin rajoitetusti verovelvollisena. Hän sai lähdevaltiosta vain vähäisen osan kokonaistuloistaan. Rajoitetusti verovelvollisia verotettiin 25 prosentin verokannalla ja yleisesti verovelvollisiin sovellettiin progressiivista veroasteikkoa siltä osin kun tulo ylitti vuosittaisen verovapaan määrän. EU-tuomioistuimen mukaan unionin oikeuden vastaista ei ole se, että rajoitetusti verovelvollisilta pidätetään 25 prosentin vero tulon lähteellä, kun taas yleisesti verovelvollisia verotetaan progressiivisen asteikon mukaan, niin että tulot ovat tiettyyn enimmäismäärään asti verovapaita. Edellytyksenä on kuitenkin se, että 25 prosentin verokanta ei ole suurempi kuin se verokanta, jota progressiivisen asteikon mukaan sovelletaan asianomaisen henkilön nettotulojen ja kyseisen verovapaan enimmäismäärän summaan.

Lisäksi asiassa Gerritse oli kyse elinkeinokulujen vähentämisoikeudesta. Asiassa yleisesti ja rajoitetusti verovelvollisten henkilöiden katsottiin olevan samanlaisessa asemas-

sa, koska elinkeinokulut, joiden vähentämisestä oli kyse, liittyivät suoraan siihen toimintaan, josta verotettava tulo oli syntynyt. Kyseessä oli EUT-sopimuksen palvelujen vapaata tarjoamista sääntelevien artiklojen vastainen syrjintä, koska ulkomailla asuvia henkilöitä verotettiin pääsääntöisesti bruttotulojen perusteella eli niin, ettei tulosta vähennetty elinkeinokuluja, kun taas jäsenvaltiossa asuvia yleisesti verovelvollisia henkilöitä verotettiin nettotulojen perusteella eli niin, että ensin vähennettiin elinkeinokulut. Kyseiset artiklat eivät sen sijaan olleet esteenä sille, että progressiiviseen asteikkoon liittyvää verovapaata määrää sovellettiin vain maassa asuviin.

Palvelujen vapaan tarjoamisen periaatteen ja lähdeverotuksen suhdetta käsiteltiin myös EU-tuomioistuimen tuomiossa asiassa C-290/04, FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH, jossa oli kyse jäsenvaltiossa asuvan konsertteja järjestävän yhtiön maksamista korvauksista toisessa valtiossa asuvalle toimintimeä käyttäneelle luonnolliselle henkilölle, joka antoi yhtiön käyttöön musiikkiryhmän. Rajoitetusti verovelvollisille kulttuuri- ja taide-esityksistä maksetuista vastikkeista perittiin vastikkeen suorittamishetkellä 15 prosentin lähdevero eikä tulosta hyväksytty vähennyksiä elinkeinomenojen johdosta. Vastuussa veron pidättämisestä ja tilittämisestä oli vastikkeen suorittaja. Yleisesti verovelvollisilla oli puolestaan velvollisuus jättää vastaavista tuloista tuloveroilmoitus, eikä vastikkeen suorittaneella maksajalla ollut ennakonpidätysvelvollisuutta eikä maksaja myöskään ollut vastuussa saajan tuloverosta. EU-tuomioistuin katsoi lähdeveronpidätysvelvollisuuden ja siihen liittyvän vastuun verosta rajoittavan palvelujen tarjoamisen vapautta, mutta piti sitä kuitenkin tuloveron kantamisen tehokkuuden takaamiseksi perusteltuna. EU-tuomioistuin kuitenkin muistutti, että pääasian tosiseikkojen tapahtumajakokohtana ei ollut mitään yhteisön direktiiviä, jolla olisi säännelty verosaatavien perimistä koskevaa keskinäistä hallinnollista avunantoa kyseessä olevien jäsenvaltioiden välillä.

EU-tuomioistuin totesi jo vastanneensa asiassa Gerritse antamassaan ratkaisussa, että jäsenvaltiossa asuvat henkilöt ja ulkomailla

asuvat henkilöt ovat toisiinsa rinnastettavissa tilanteissa siltä osin, kun kyse on elinkeinomenoista, jotka liittyvät suoraan siihen toimintaan, josta verotettava tulo syntyy. Lisäksi EU-tuomioistuin totesi, että erilainen kohtelu elinkeinomenojen vähennysoikeuden osalta on pääsääntöisesti EUT-sopimuksen vastaista. EU-tuomioistuin ei kuitenkaan asiassa Gerritse lausunut siitä, missä verotusmenettelyn vaiheessa elinkeinomenot on vähennettävä silloin, kun kysymykseen voivat tulla eri vaiheet. Menojen huomioimisajankohdan osalta EU-tuomioistuin totesi perustamissopimuksen määräysten olevan esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan palvelujen vastaanottaja, joka on ulkomaille sijoittuneelle palvelujen tarjoajalle maksettavan vastikkeen suorittaja, ei voi tehdessään veronpidätystä lähteellä vähentää elinkeinomenoja, jotka liittyvät suoraan tämän palvelun tarjoajan toimintaan siinä jäsenvaltiossa, jossa palvelu on suoritettu, kun taas tähän jäsenvaltioon sijoittuneen palvelun tarjoajan osalta verotetaan ainoastaan elinkeinomenojen vähentämisen jälkeen jääviä nettotuloja.

Lisäksi EU-tuomioistuin totesi, että palvelujen vapaata tarjoamista säänteleviä artikloja on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan ainoastaan sellaiset elinkeinomenot, jotka liittyvät suoraan siinä jäsenvaltiossa, jossa palvelu tarjotaan, harjoitettuun toimintaan, josta verotettava tulo on syntynyt, ja joista toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut palvelujen tarjoaja on esittänyt selvityksen vastikkeen suorittajalle, voidaan vähentää lähdeverotusmenettelyssä ja jonka mukaan menot, jotka eivät suoraan liity kyseiseen elinkeinotoimintaan, voidaan tarvittaessa ottaa huomioon tämän jälkeisessä palautusmenettelyssä. Artikloja on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että verovapautus voidaan ottaa huomioon vain, jos toimivaltainen veroviranomainen myöntää todistuksen, jossa todistetaan verosopimuksessa vahvistettujen edellytysten täyttyvän palveluntarjoajan osalta. EUT-sopimusta on tulkittava myös siten, että sitä ei sovelleta sellaiseen palvelujen tarjoajaan, joka on kolmannen maan kansalainen.

EU-tuomioistuimen tuomiossa asiassa C-345/04, Centro Equestre da Lezíria Grande Lda, oli kyse siitä, onko elinkeinomenojen vähennysoikeuden rajaaminen menoihin, jotka ovat suorassa taloudellisessa yhteydessä kyseessä olevan valtion alueella harjoitetun toiminnan yhteydessä saatuihin tuloihin, ristiriidassa palvelujen vapaata tarjoamista koskevien määräysten kanssa. EU-tuomioistuimen mukaan rajaaminen ei ole ristiriidassa kunhan menoina pidetään kaikkia menoja, jotka liittyvät erottamattomasti tähän toimintaan, riippumatta siitä, missä tai milloin nämä menot syntyvät. Ratkaisun mukaan tuloihin suorassa yhteydessä olevilla menoilla on katsottava tarkoitettavan menoja, jotka ovat suorassa taloudellisessa yhteydessä palveluun, jota on verotettu kyseisessä valtiossa, ja jotka liittyvät erottamattomasti tähän palveluun, kuten matka- ja majoitusmenot. Lisäksi on yhdenmukaista, missä ja milloin menot syntyvät. EU-tuomioistuin täsmensi, ettei yhteisön oikeus ole esteenä sille, että jäsenvaltio menee tätä pidemmälle ja huomioi myös menot, jotka eivät ole edellä tarkoitettussa yhteydessä tuloon. Kyse oli jäsenvaltiossa sijaitsevan pääomayhtiön verotuksesta toisessa valtiossa, jossa se järjesti ratsastusesityksiä ja -oppitunteja.

1.3 Kansainvälinen vertailu

Ruotsi

Rajoitetusti verovelvollisen luonnollisen henkilön Ruotsista saamasta ansiotulosta peritään lähtökohtaisesti 25 prosentin lähdevero. Rajoitetusti verovelvollinen voi valita, että häntä verotetaan lähdeveron sijaan tuloverolain mukaan. Valinta koskee kaikkia verovuoden aikana saatuja tuloja, jotka muutoin olisi verotettu 25 prosentin verokannalla. Tuloverolain mukaisessa verotuksessa voi vähentää tulonhankkimiskulut, merityötulovähennyksen sekä sellaiset vähennykset, joita ei anneta vain yleisesti verovelvollisille. Verokanta on keskimääräisen kunnallisveron mukainen.

Rajoitetusti verovelvollisella, joka valitsee tuloverolain mukaisen verotuksen, on oikeus vähentää myös niin kutsutut henkilökohtaiset vähennykset. Edellytyksenä on, että henkilön

vuotuinen tulo on kokonaan tai lähes kokonaan saatu Ruotsista. Henkilökohtaiset vähennykset on EU-oikeudellinen käsite, jota ei käytetä tuloverolaissa. Henkilökohtaisiksi vähennyksiksi katsotaan esimerkiksi perus-, eläkesäästö- ja kotitalousvähennykset. Lisäksi rajoitetusti verovelvollinen voi tehdä korkeavähennyksen muiden kuin tulonhankkimisvelkojen koroista, jos hän saa kaikki tai lähes kaikki vuotuiset tulonsa Ruotsista, jos korkoja ei ole voitu vähentää asuinvaltiossa, jos verovelvollinen asuu ETA:n valtiossa ja jos korot on maksettu verovelvollisen ollessa asuva sanotussa valtiossa.

Tanska

Rajoitetusti verovelvollisen ansiotuloa verotetaan valtionveron osalta samalla kannalla kuin yleisesti verovelvollisten ansiotuloa. Kunnallisveron osalta rajoitetusti verovelvollisiin sovelletaan 24 prosentin verokantaa. Yleisesti verovelvollisten verokanta kunnallisverotuksessa määräytyy asuinkunnan mukaan.

Rajoitetusti verovelvollinen saa vähentää asunnon ja työpaikan väliset matkakulut. Lisäksi työnantaja voi korvata työmatkasta aiheutuneita ruoka- ja majoituskuluja tai maksaa verovapaan avustuksen kulujen kattamiseksi. Jos työnantaja ei ole korvannut kustannuksia, voi verovelvollinen tehdä vähennyksen verotuksessaan. Rajoitetusti verovelvollinen saa tehdä henkilökohtaisen yleisvähennyksen vain, jos hän työskentelee Tanskassa koko vuoden. Kuitenkin, jos työskentelyjakso on vuotta lyhyempi, voidaan tulo muuntaa vuosituloksi, jolloin henkilökohtainen yleisvähennys voidaan tehdä vuositulosta.

Jos rajoitetusti verovelvollinen ansaitsee vähintään 75 prosenttia vuotuisesta maailmanlaajuisesta tulostaan Tanskasta, voi hän pyynnöstään tulla verotetuksi niin kutsuttuja rajatyöntekijöitä koskevien sääntöjen mukaan, jolloin vähennykset vastaavat yleisesti verovelvollisen vähennyksiä.

Rajoitetusti verovelvollinen tarvitsee Tanskassa joko väestörekisterinumeron tai veronumeron. Verohallinto luo rajoitetusti verovelvolliselle alustavan arvion verotuksesta sekä digitaalisen verokortin. Verokorttia var-

ten rajoitetusti verovelvollisen on annettava arvio tuloistaan ja luontoiseduistaan Tanskassa. Työnantaja saa tiedon pidätettävän veron määrästä digitaalisella verokortilla. Jos verokorttia ei ole, työnantajan on perittävä 55 prosentin vero. Jos rajoitetusti verovelvollinen ottaa yhteyttä verohallintoon heti työskentelyn päätyttyä, voi verohallinto laskea, onko verovelvollinen oikeutettu veronpalautukseen vai tuleeeko veroa maksaa lisää. Rajoitetusti verovelvollinen ei ole velvollinen antamaan veroilmoitusta, vaan hän voi tarkistaa ja korjata tietonsa verohallinnon internetpalvelussa tulojen kertymisvuotta seuraavan vuoden maaliskuun loppuun mennessä. Verovelvollinen saa ilmoituksen verotuksesta huhtikuun lopussa. Jos rajoitetusti verovelvollinen ei ole käyttänyt internetpalvelua, lähetään hänelle huhtikuun lopussa ilmoitus verotuksesta, johon hänen on täydennettävä puuttuvat tiedot.

Alankomaat

Rajoitetusti verovelvollisiin sovelletaan samoja verokantoja kuin yleisesti verovelvollisiin. Rajoitetusti verovelvollinen saa tehdä tuloistaan vain joitain vähennyksiä, esimerkiksi julkisen liikenteen työmatkavähennyksen. Jos rajoitetusti verovelvollinen asuu EU:n jäsenvaltiossa tai valtiossa, jonka kanssa Alankomailla on tietojenvaihdon mahdollistava verosopimus, hän voi valita, että häntä verotetaan kuten yleisesti verovelvollista. Tällöin Alankomaiden verotuksessa otetaan huomioon verovelvollisen maailmanlaajuiset tulot. Yleisesti verovelvollisen verotuksen valinnut henkilö saa samat vähennykset kuin yleisesti verovelvollinen.

Saksa

Rajoitetusti verovelvollisiin sovelletaan samoja verokantoja kuin yleisesti verovelvollisiin. Tulonhankkimiskulut voidaan vähentää vain, jos ne taloudellisesti liittyvät Saksasta saatuun tuloon. Perusvähennyksen saavat vain työtuloa Saksasta saavat rajoitetusti verovelvolliset. Kiinteämääräinen tulonhankkimisvähennys annetaan vain osittaisena, jos verovelvollinen ei saa Saksasta tuloa koko vuoden ajan. Rajoitetusti verovelvollis-

nen voi, kansalaisuudestaan riippumatta, valita yleisesti verovelvollisen verotuksen, jos vähintään 90 prosenttia hänen vuotuisesta maailmanlaajuisesta tulostaan on veronalaista Saksassa tai jos Saksan verotuksen ulkopuolelle jäävä tulo ei ylitä 8 004 euroa. Yleisesti verovelvollisen verotuksen valinneella henkilöllä, joka on ETA:n valtion kansalainen, on oikeus puolisuuden yhteisverotukseen, jos hänen puolisonsa asuu ETA:n valtiossa ja jos puolisuuden yhteenlasketusta maailmanlaajuisesta vuotuisesta tulosta vähintään 90 prosenttia on veronalaista Saksassa, eikä heidän yhteenlaskettu Saksan verotuksen ulkopuolelle jäävä tulo ylitä 16 008 euroa.

Viro

Ansiotuloon sovelletaan pääsääntöisesti 21 prosentin verokantaa. Tämä koskee sekä yleisesti että rajoitetusti verovelvollisia. Palkkatulosta ei saa vähentää tulonhankkimiskuluja. ETA:n valtiossa asuva rajoitetusti verovelvollinen voi veroilmoituksen antamalla tehdä yleisesti verovelvollisille sallittuja vähennyksiä, jos vähintään 75 prosenttia hänen verotettavasta tulostaan on Virossa. Vähennykset tehdään suhteellisesti samoin osuuksin kuin Virossa veronalainen tulo on kokonaistulosta. Vaikka 75 prosentin raja ei ylittyisi, on vähennysten tekeminen mahdollista, jos verovelvollinen osoittaa, että hän ei voinut asuinvaltiossaan tehdä siellä asuville sallittuja vähennyksiä.

1.4 Nykytilan arviointi

Euroopan unionin komissio lähetti Suomelle maaliskuussa 2012 virallisen huomautuksen (Komission kirje 26.3.2012 SG-Greffe(2012)D/5239). Huomautuksessa komissio kiinnittää huomiota kolmeen seikkaan rajoitetusti verovelvollisen ansiotulon verotusta koskevassa lainsäädännössä. Asian käsittely on jatkoa EU-pilottimenettelylle, joka käynnistyi komission Suomelle lähettämällä 2 päivänä kesäkuuta 2010 päivätyllä kirjeellä. Kirjeessä komissio ilmoitti saaneensa rajoitetusti verovelvollisten verokohtelua Suomessa koskevan kantelun. Unionin pilottimenettely on rikkomusmenettelyä nopeampi ja kevyempi menettely, jossa komissio selvit-

tää yhdessä jäsenvaltion kanssa Euroopan unionin oikeuden soveltamiseen liittyviä kysymyksiä, jotka usein ovat nousseet esille kansalaisten ja yritysten yhteydenottojen perusteella. Pilottimenettelyn myötä komissio on rajannut asian tutkinnan virallisessa huomautuksessa esille nostettuihin kolmeen kysymykseen, jotka ovat seuraavat:

1) Alle 75 prosenttia tuloistaan Suomesta ansaitsevien ansiotuloihin sovellettava 35 prosentin verokanta.

Komissio toteaa, että Suomen lainsäädännön mukaan vakiomääräinen tuloverokanta on 35 prosenttia muualla kuin Suomessa asuville, muille rajoitetusti verovelvollisille kuin urheilijoille ja taitelijoille, jotka saavat alle 75 prosenttia kokonaistuloistaan Suomesta. Sitä vastoin Suomessa asuvat yleisesti verovelvolliset työntekijät maksavat tuloveroa progressiivisen asteikon mukaisesti. Komissio mainitsee esimerkkinä, että valtion- ja kunnallisveron yhdistetty lähtötaso on yhteensä huomattavasti alhaisempi kuin 35 prosenttia, sillä esimerkiksi 23 200 euron vuosituloihin sovellettava verokanta on valtionverotuksessa 6,5 prosenttia ja kunnallisverotuksessa 16,25—21,50 prosenttia. Komission mielestä tällaisiin muualla kuin Suomessa asuviin työntekijöihin sovellettava verokanta on useissa tapauksissa korkeampi, vaikka vuositulot ovat samat. Komissio on sitä mieltä, että kyseessä on työntekijöiden vapaata liikkuvuutta haittaava välillinen syrjintä. Komissio katsoo myös, että tätä rajoitusta ei voida perustella yleisen edun mukaisilla pakottavilla syillä.

2) Rajoitetusti verovelvollisen ansiotuloon välittömästi kohdistuvien tulonhankkimismenojen vähennysmahdollisuuden puuttuminen.

Komissio toteaa, että muualla kuin Suomessa asuville rajoitetusti verovelvollisille henkilöille, jotka saavat alle 75 prosenttia kokonaistuloistaan Suomesta, myönnetään vain kiinteämääräinen vähennys. Vähennyksen määrä on 510 euroa kuussa tai 17 euroa päivässä, jos työ kestää Suomessa alle kuukauden. Näille työntekijöille ei myönnetä mitään vähennystä menoista, jotka liittyvät välittömästi Suomessa ansaittuun tuloon. Yleisesti verovelvollisille henkilöille tällainen vähennys on mahdollinen. Komissio viittaa

menojen vähennyskelpoisuuden osalta EU-tuomioistuimen ratkaisuun asiassa Gerritse. Komission mielestä ratkaisussa tehtyä tulkintaa voidaan soveltaa suoraan tarkasteltavana olevaan kansalliseen lainsäädäntöön. Näin ollen kyseessä on välillinen syrjintä, kun muualla kuin Suomessa asuvat rajoitetusti verovelvolliset henkilöt eivät voi vähentää Suomessa ansaitsemaansa tuloon suoraan liittyviä menoja, vaikka Suomessa asuvat henkilöt voivat tämän tehdä. Päivittäinen 17 euron vähennys ja kuukausittainen 510 euron vähennys eivät kumpikaan liity mihinkään tosiasiallisiin menoihin. Tältä osin komissio kiinnittää huomiota siihen, että nämä vähennykset voivat joissakin tapauksissa olla alhaisemmat kuin edellä mainittujen rajoitetusti verovelvollisten henkilöiden Suomessa ansaitsemaan tuloon välittömästi liittyvien menojen kokonaismäärä. Näin ollen se, että toisessa ETA-valtiossa asuvat Suomessa rajoitetusti verovelvolliset työntekijät, jotka saavat alle 75 prosenttia kokonaistuloistaan Suomesta, eivät voi vähentää Suomessa ansaitsemaansa tuloon välittömästi liittyviä menoja, näyttää komission mielestä olevan EUT-sopimuksen 45 artiklassa ja ETA-sopimuksen 28 artiklassa määrätyn työntekijöiden vapaan liikkuvuuden vastaista. Komissio katsoo, että tätä rajoitusta ei voida perustella yleisen edun mukaisilla pakottavilla syillä.

3) Vähintään 75 prosenttia kokonaistuloistaan Suomesta saaville rajoitetusti verovelvollisille aiheutuva kassavirtahaitta.

Suomessa asuvat yleisesti verovelvolliset työntekijät voivat esittää ennakonpidätysvaiheessa veroviranomaisille ennakkoarvion vuosituloistaan ja vähennyksistään. Verotoimisto antaa tämän jälkeen verokortin tämän arvion perusteella. Verokortissa mainitaan todennäköinen verokanta, jota kyseisenä vuonna sovelletaan työntekijään. Henkilön työnantajat soveltavat kyseistä verokantaa, kun sen sijaan lähdevero maksetaan etukäteen. Veronmaksaja voi milloin tahansa pyytää verokortin muuttamista. Siten tulotason ja vähennyskelpoisten kustannusten muutokset voidaan ottaa heti huomioon kyseisenä vuonna. Komission mukaan muualla kuin Suomessa asuvilla henkilöillä ei ole tällaista mahdollisuutta. Toisessa ETA-valtiossa asu-

vat henkilöt, jotka saavat vähintään 75 prosenttia tuloistaan Suomesta, jota komissio kutsuu ”Schumacker-ryhmäksi”, voivat valita, sovelletaanko heihin samaa verokantaa ja samoja vähennyksiä kuin Suomessa asuviin yleisesti verovelvollisiin henkilöihin. Tästä valinnanmahdollisuudesta huolimatta Schumacker-ryhmän työntekijöiden on aluksi maksettava 35 prosentin suuruinen lähdevero, eikä heille tässä vaiheessa myönnetä muuta vähennystä kuin lähdeverolain 6 §:ssä määrätty päivittäinen tai kuukausittainen vähennys. Tästä komission mukaan aiheutuu tällaisille työntekijöille usein kassavirtahaittoja, joita ei aiheudu Suomessa asuville veronmaksajille. Tämä johtuu siitä, että lopullisen veropäätöksen mukainen veronpalautus saadaan vasta kauan kyseessä olevan verovuoden päättymisen jälkeen. Oikea verokanta ja asiaankuuluvat vähennykset tulevat siis sovellettaviksi vasta tässä vaiheessa. Kassavirtahaittoja aiheutuu komission mukaan aina, kun lähdeverolain 6 ja 7 §:n mukaisesti pidätetty vero on suurempi kuin tosiasiallinen lopullinen vero vähennykset mukaan lukien. Näin tapahtuu erityisesti työntekijöille, joiden vuotuiset kokonaistulot ovat alhaiset tai jotka ovat oikeutettuja suuriin vähennyksiin. Komissio katsoo, että tällainen haitta aiheuttaa hallinnollisen ja taloudellisen rasitteen, joka todennäköisesti rajoittaa työntekijöiden vapaata liikkuvuutta. Komission mielestä se, että toisessa ETA-valtiossa asuvat henkilöt, jotka saavat vähintään 75 prosenttia tuloistaan Suomesta, eivät voi saada arvioitua ja vähennyksiään ja kokonaistulojaan huomioon otetuiksi jo lähdeverotusvaiheessa, vaikka yleisesti verovelvollisilla henkilöillä on tällainen mahdollisuus, estää työntekijöiden vapaata liikkuvuutta. Tällainen kohtelu on kielletty EUT-sopimuksen 45 artiklassa ja ETA-sopimuksen 28 artiklassa. Komissio katsoo, että tätä rajoitusta ei voida perustella yleisen edun mukaisilla pakottavilla syillä.

Edellä kuvatun EU-pilottimenettelylle pohjautuvan virallisen huomautuksen lisäksi komissio on käynnistänyt 15 päivänä helmikuuta 2012 päivätyllä kirjeellä niin ikään kanteluun perustuvan EU-pilottimenettelyn lähdeverolain 4 §:n osalta. Komission kirjeessä verrataan tuloverolain 71 §:ää, joka koskee yleisesti verovelvolliselle verova-

paasti korvattavia matkakustannusten korvauksia, lähdeverolain 4 §:ään, joka koskee rajoitetusti verovelvolliselle verovapaasti korvattavia matkakustannusten korvauksia. Komission kirjeessä todetaan, että kilometrikorvaukset, ateriakorvaukset ja yömatkaraha ovat verollisia, kun ne maksetaan rajoitetusti verovelvollisille, mutta eivät silloin, kun ne maksetaan yleisesti verovelvollisille. Lisäksi rajoitetusti verovelvollisille maksettu verovapaan päivärahan määrä ei saa ylittää kotimaan päivärahaa, kun taas Suomessa asuville työntekijöille maksettavien ulkomaan päivärahojen verovapaat määrät ovat erilaiset ja yleensä korkeammat. Näin ollen Suomessa asuvien työntekijöiden verokohtelu on suotuisampi kuin muista ETA:n valtioista tulevien työntekijöiden. Komission mukaan tämä näyttää estävän työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ja lisäksi näyttää siltä, että edellä mainitut kaksi työntekijäluokkaa ovat vastaavassa tilanteessa siinä mielessä, että molemmat ovat työntekijöitä, jotka saavat samaa korvausta työnantajilleen tekemistään työmatkoista. Komission mukaan nyt käsiteltävänä oleva epäedullinen kohtelu ei vaikuta perustellulta yleistä etua koskevien pakottavien syiden vuoksi ja komission yksiköt katsovat, että toimi saattaa rikkoa EUT-sopimuksen 45 artiklaa ja ETA-sopimuksen 28 artiklaa.

Edellä esitetyn perusteella Suomen lainsäädännössä olevien rajoitetusti verovelvollisen saaman ansiotulon verotusta koskevien säännösten muuttaminen olisi tarpeellista, jotta varmistetaan Suomen säännösten yhteensopivuus Euroopan unionin oikeuden ja EU-tuomioistuimen ratkaisukäytännön kanssa. Edellä kuvatun komission rikkomusmenettelyn voidaan arvioida johtavan siihen, että Suomi joutuisi vastaamaan EU-tuomioistuimeen, jos nykyistä järjestelmää ei muuteta.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan lähdeverolakia muutettavaksi siten, että rajoitetusti verovelvollisen ansiotulo voitaisiin jatkossa verottaa verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä. Samalla luovuttaisiin edellytyksestä,

jonka mukaan verovelvollisen on saatava tulostaan vähintään 75 prosenttia Suomesta. Näin ollen mahdollisuus verotusmenettelylain mukaiseen verotukseen ei enää riippuisi siitä, kuinka suuri osa vuotuisista tuloista on ansaittu Suomesta. Nykyisin verotusmenettelylain mukaiseen verotukseen hakeutuminen on mahdollista vain ETA:n valtiossa asuville sekä tutkijadirektiivissä tarkoitetuille oleskeluluvan haltioille. Verovelvollisen asuinvaltiota koskevaa edellytystä laajennettaisiin siten, että verotusmenettelylain mukainen verotus olisi mahdollinen myös, jos saaja asuu valtiossa tai alueella, jota koskee sopimus virka-avusta ja tietojenvaihdosta veroasioissa. Tätä voidaan perustella pyrkimyksellä mahdollisimman yksinkertaiseen menettelyyn sekä työntekijöiden yhdenvertaisella kohtelulla.

Verotusmenettelylain mukainen verotus merkitsisi sitä, että rajoitetusti verovelvollisten vero määräytyisi tuloveroasteikkolain ja keskimääräisen kunnallisveroprosentin perusteella. Lisäksi muutos merkitsisi sitä, että rajoitetusti verovelvolliset saisivat vähentää tulon hankkimiseen liittyvät kulut samojen säännösten mukaan ja myös samassa aikataulussa kuin yleisesti verovelvolliset.

EU-tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan rajoitetusti verovelvolliset ovat tulon hankkimiseen välittömästi liittyvien kulujen vähentämisoikeuden suhteen samassa asemassa kuin yleisesti verovelvolliset. Sen sijaan henkilö- ja perhekohtaiseen tilanteeseen liittyvien vähennysten osalta rajoitetusti verovelvolliset eivät lähtökohtaisesti ole yleisesti verovelvollisten kanssa samassa asemassa. Tilanteet ovat kuitenkin samanlaisia silloin, kun he saavat kaikki tai lähes kaikki tulonsa lähdevaltiosta, ja myös silloin, kun asuinvaltio ei tulojen pienuuden vuoksi verota tuloja lainkaan.

Henkilö- ja perhekohtaisten tilanteeseen perustuvien vähennysten käsite on EU-tuomioistuimen luoma, eikä Suomen tuloverolaki siten tunne sitä sellaisenaan. Menettelyn monimutkaistumisen välttämiseksi esityksessä ehdotetaan, että rajoitetusti verovelvollisille sallittaisiin kaikki ansiotulojen hankintaan ja säilyttämiseen kohdistuvat vähennykset kuten yleisesti verovelvolliselle vastaavassa tilanteessa. Henkilö- ja perhekohtai-

sia vähennyksiä ei rajoitettaisi tilanteisiin, joissa rajoitetusti verovelvollinen saa kaikki tai lähes kaikki tulonsa Suomesta tai hänen henkilö- ja perhekohtaista tilannettaan ei voida ottaa huomioon hänen asuinvaltiossa, koska siellä ei tulojen pienuuden vuoksi kannate veroa.

Yleisesti verovelvollisilla ansiotulon verotuksen taso määräytyy lähtökohtaisesti koko vuoden ansioiden perusteella. Jotta rajoitetusti verovelvollisen ansiotulon verotuksen taso saataisiin asetettua yleisesti verovelvollisen verotusta vastaavalle tasolle, myös rajoitetusti verovelvollisten verotuksessa verotuksen tasoon vaikuttaisivat maailmanlaajuiset ansiotulot. Maailmanlaajuisien tulojen verokantavaikutuksesta otettaisiin lakiin uusi säännös. Tämä olisi perusteltua rajoitetusti ja yleisesti verovelvollisten yhdenvertaisen kohtelun näkökulmasta. Tällä ehkäistäisiin myös sitä, että rajoitetusti verovelvollinen voisi jakamalla palkkansa verotettavaksi useammassa valtiossa saada etua matalamman verotuksen tasosta verrattuna palkansaajaan, jolla on samantasoinen kokonaistulo vain yhdestä valtiosta. Tässä tarkoitettua tuloa ei verotettaisi Suomessa, vaan tämä tulo otettaisiin huomioon määriteltäessä Suomesta saadun tulon veroa.

Näitä ulkomailta tai Suomesta saatuja tuloja ei kuitenkaan otettaisi huomioon, jos rajoitetusti verovelvollinen asuu Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa tai on tutkijadirektiivissä tarkoitettun oleskeluluvan haltija ja jos verotusmenettelyssä verotettava Suomesta saatu puhdas tulo on vähintään 75 prosenttia verovelvollisen kokonaistuloista.

Rajoitetusti verovelvollisen oma aktiivisuus olisi edellytys verotusmenettelylain mukaiselle verotukselle. Verotusmenettelylain mukaisessa verotuksessa on oikeus tulosta tehtäviin vähennyksiin ja verotuksen taso määräytyy koko vuoden tulojen perusteella, joten verovelvolliselta näistä saatavat tiedot ovat välttämättömiä verotusmenettelylain mukaisessa verotuksessa. Rajoitetusti verovelvollinen voisi ilmaista tahtonsa joko ennakkoperintävaiheessa, verotuksen toimittamisen yhteydessä tai tekemällä oikaisuvaatimuksen.

Verotuksen toimittamisessa sovellettaisiin verotusmenettelylain säännöksiä. Rajoitetusti

verovelvolliselle lähettäisiin veroviranomaisella olevien tietojen perusteella esitetyt veroilmoitus. Maksajilta saatujen vuosilmoitustietojen lisäksi voitaisiin käyttää verovelvolliselta ennakkoperintävaiheessa saatuja tietoja. Myös rajoitetusti verovelvollisella olisi velvollisuus tarkistaa esitetyssä veroilmoituksessa olevat tiedot, ja jos tiedoissa on puutteita tai virheitä, hän olisi velvollinen korjaamaan ja täydentämään tiedot sekä palauttamaan veroilmoituksen. Verovelvollisen katsottaisiin antaneen veroilmoituksen esitetyssä veroilmoituksessa olevien tietojen mukaisena, jos hän ei palauta esitettyä veroilmoitusta. Luonnollisen henkilön, joka ei ole saanut esitettyä veroilmoitusta ja jolla on verovuonna ollut veronalaisia tuloja, on verotusta varten annettava kehotusta veroilmoitus.

Siirtyminen lähdeverotuksesta verotusmenettelylain mukaiseen verotukseen merkitsee toisaalta verovelvollisen kannalta sitä, että häntä kohdellaan verokannan ja kustannusten vähentämisen ohella myös hallinnollisten menettelyjen osalta samalla tavalla kuin yleisesti verovelvollista. Tämä merkitsee lähdeverotukseen verrattuna lisääntyvää velvollisuutta selvittää vuotuiset kokonaistulot ja vähennykset. Tämän vuoksi osa rajoitetusti verovelvollisista voi pitää nykyistä menettelyä parempana. Koska lähdeverotus on tehokas keino kantaa vero heti tulon lähteellä, nykyisiä ansiontulon lähdeverotusta koskevia säännöksiä ei ehdoteta kumottaviksi. Mikäli rajoitetusti verovelvollinen ei toimisi aktiivisesti esimerkiksi hakemalla rajoitetusti verovelvollisen verokorttia, noudatettaisiin nykyisiä 2 luvun lähdeveroa koskevia säännöksiä, joiden mukaan maksajan tulisi periä 35 prosentin lähdevero. Verovelvolliselle voitaisiin edelleen antaa lähdeverokortti. Kuukausikohtaista 510 euron ja päiväkohtaista 17 euron vähennystä koskevaa sääntelyä ei muutettaisi, eli 35 prosentin verokannan valitsevalla olisi oikeus tähän vähennykseen, jos siitä on merkintä lähdeverokortissa. Lähdeverotus yhdistettynä edellä mainittuun 510 euron vähennykseen on rajoitetusti verovelvolliselle ja Verohallinnolle suoraviivainen, hallinnollisesti toimiva ja selkeä menettely.

Jos rajoitetusti verovelvollinen on jonkin ansiotulon osalta valinnut verotusmenettelylain mukaisen verotuksen, sovellettaisiin sitä kaikkiin ansiotuloihin.

Lisäksi lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että rajoitetusti verovelvolliselle voitaisiin korvata matkakustannuksia verovapaasti samoin perustein kuin yleisesti verovelvolliselle. Samoin merityötuloa saavalle maksetut korvaukset olisivat verovapaita tuloverolaisa säädetyllä tavalla.

Sairausvakuutuslakia esitetään muutettavaksi siten, että verotusmenettelyssä verotettavan ansiotulon osalta sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun määräytymiseen sovellettaisiin yleisesti verovelvollisia koskevia säännöksiä.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Taloudelliset vaikutukset

Vaikutukset verotuloihin

Verohallinnon verotuksen seurantatietojen mukaan rajoitetusti verovelvollisille maksettiin lähdeverotuksen alaisia ansiotuloa olevia korvauksia 244,1 miljoonaa euroa vuonna 2011. Lähdeveroa näistä perittiin 36,8 miljoonaa euroa. Vuonna 2010 vastaavat luvut olivat 223,8 miljoonaa euroa ja 33 miljoonaa euroa. Vuonna 2009 luvut olivat 223,7 miljoonaa euroa ja 30,9 miljoonaa euroa.

Ehdotetun muutoksen arvioidaan alentavan verotuottoja. Kun eläketulojen verotuksessa siirryttiin vuonna 2006 lähdeverotuksesta verotusmenettelylain mukaiseen verotukseen, verotulot puolittuivat, kuten esityksessä oli arvioitu. Veronpalautukset, joita verotusmenettelyyn hakeutuneille rajoitetusti verovelvollisille on maksettu, ovat vuosina 2009—2011 olleet 30—40 prosentin luokkaa tulosta alun perin peritystä lähdeverosta. Verotuottojen alenemiseen vaikuttaa myös se, valitsee ko osa rajoitetusti verovelvollisista myös tulevaisuudessa lähdeveron verotusmenettelyn sijaan. Jos kaikki tai lähes kaikki verovelvolliset siirtyvät verotusmenettelylain mukaiseen verotukseen, arvioidaan verotuottojen enintään puolittuvan, jolloin verotuottojen menetyks olisi enintään 16—18 miljoonaa euroa.

Nykyisellään rajoitetusti verovelvollisilta palkansaajilta kertyy vuosittain sairaanhoito- ja päivärahamaksuja noin 0,6 miljoonaa euroa. Sairaanhoito- ja päivärahamaksujen kokonaismäärä oli vuonna 2012 noin 1,8 miljardia euroa. Vaikka sairausvakuutuslakia täsmennetään verolainsäädännön muutoksen johdosta, ei ehdotetulla muutoksella ole olennaisia vaikutuksia vakuutusmaksutuotoihin.

Vaikutukset rajoitetusti verovelvollisiin

Muutos alentaa verotuksen tasoa niillä, joilla nykyinen 35 prosentin vero on ollut korkeampi kuin vastaavat vuotuiset kokonaistulot ansaitsevalla yleisesti verovelvollisella. Aiempaan lähdeveromenettelyyn verrattuna ehdotettu verotusmenettelylain mukainen menettely lisää verovelvollisten taakkaa ilmoitus- ja selvitysvelvollisuuksien muodossa.

3.2 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Verohallinnosta saatujen tietojen mukaan rajoitetusti verovelvollisille tehdään vuositasolla noin 25 000 lähdeverokorttia. Vuonna 2011 vuosi-ilmoituksia rajoitetusti verovelvollisille maksetuista palkoista, palkkioista ja työkorvauksista annettiin noin 36 000 tulonsaajalle.

Ansiotulojen verotuksen siirtäminen ehdotetulla tavalla lähdeverotuksesta verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä tapahtuvaan verotukseen edellyttää tietojärjestelmämuutoksia. Muutoksen myötä on tarpeen ohjeistaa työnantajia samoin kuin kouluttaa virkailijoita. Verohallinto on arvioinut muutoksen aiheuttamiksi käyttöönottoaiheen järjestelmämuutoksista aiheutuviksi kustannuksiksi noin 0,9—1,2 miljoonaa euroa.

4 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä Verohallinnon kanssa. Sairausvakuutuslakia koskeva muutos on valmisteltu yhteistyössä sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön kanssa. Esityksestä on pyydetty lausunnot Verohallinnolta, sosiaali- ja terveystieteiden ministeriöltä.

ministeriöltä, professori Seppo Penttilältä, professori Marjaana Helmiseltä, Suomen Veroasiantuntijat ry:ltä, Elinkeinoelämän Keskusliitto ry:ltä, Keskuskauppakamarilta, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö

SAK ry:ltä, STTK ry:ltä ja Veronmaksajain Keskusliitto ry:ltä, jotka kaikki antoivat lausunnon. Lisäksi lausunnon on antanut Ahvenanmaan maakuntahallitus.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettu laki

4 §. Pykälässä säädetään siitä, mitä lähdeveroa perittäessä pidetään palkkana. Kuten nykyisinkin, palkkana pidettäisiin ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua palkkaa tai palkkiota ja lisäksi palkkaan luettaisiin myös oleskelukustannusten korvaus sekä muiden työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten korvauksena maksetut hyvitykset. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin viittaus tuloverolain matkakustannusten korvaamista koskeviin säännöksiin, jolloin rajoitetusti verovelvolliselle maksettavat matkakustannusten korvaukset olisivat samassa laajuudessa ja samoin perustein verovapaita kuin ne ovat tuloverolain mukaan verovapaita yleisesti verovelvolliselle maksettaessa. Myös rajoitetusti verovelvollisille merimiehille voitaisiin maksaa jatkossa verovapaita korvauksia tuloverolaisissa säädetyllä tavalla.

Pykälän 2 ja 3 momentti, joissa säädetään niistä kustannuksista, jotka rajoitetusti verovelvollisille voidaan korvata verovapaasti, eivät olisi enää tarpeen. Rajoitetusti verovelvolliselle voitaisiin nykyisen kotimaan päivärahan sijasta maksaa verovapaasti ulkomaille tehdystä työmatkasta päiväraha sen suuruisena kuin vuosittain annettavassa Verohallinnon päätöksessä verovapaista matkakustannusten korvauksista on kyseisen maan osalta päätetty. Suomessa tai Suomeen tehdystä työmatkasta voitaisiin maksaa verovapaasti kotimaan päiväraha noudattaen mainittua Verohallinnon päätöstä.

13 §. Pykälän 1 momentin 1 ja 2 kohta sekä 3 kohta alakohtineen säilyisivät nykyisessä muodossaan. Nykyisissä momentin 4 ja 5 kohdassa säädetään Suomesta vähintään 75 prosenttia ansiotuloistaan ansaitsevan ETA:n valtiossa asuvan tai tutkijadirektiivissä tarkoitettun oleskeluluvan haltijan mahdollisuudesta vaatia verotusmenettelylain mukaista verotusta. Säännökset eivät olisi enää tarpeen, koska niissä tarkoitettua ansiotuloa koskisi jatkossa 6 kohta. Nykyiset 6 ja

7 kohdassa olevat säännökset säilyisivät nykyisessä muodossaan 4 ja 5 kohtana.

Pykälän 1 momentin 6 kohdan säännös olisi uusi. Osinkoa lukuun ottamatta verotettaisiin verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä ansiotulo, joka ei tule verotetuksi momentin aiempien kohtien nojalla. Edellytyksenä olisi, että saaja asuu Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa taikka valtiossa tai alueella, jota koskee sopimus virkaavusta ja tietojenvaihdosta veroasioissa, tai että saaja on tutkijadirektiivissä tarkoitettun oleskeluluvan haltija.

Jo nykyisin osa ansiotuloista verotetaan verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä. Tällaisia tuloja ovat esimerkiksi eläke sekä maa- ja metsätalouden tulojen ansiotulo-osuudet. Verotusmenettelylain mukaiseen verotukseen siirtyisivät palkka, henkilöstörahaston maksama rahasto-osuus ja ylijäämä, ennakkoperintälain 25 §:ssä tarkoitettu työkorvaus, samoin kuin muukin tuloverolain mukaan ansiotulona verotettava suoritus. Myös Suomeen vuokratun työtekijän palkka voitaisiin verottaa verotusmenettelylain mukaan. Tässä yhteydessä ei ole tarkoitus muuttaa osinkotulojen verokohtelua, joten osinkotulo rajattaisiin 6 kohdan ulkopuolelle. Osinkoon sovellettaisiin nykyisiä 1 momentin 3 kohdan säännöksiä.

Pykälän 1 momentin 6 kohdan säännös olisi aiempia ansiotuloja koskeneita 4 ja 5 kohtaa laajempi, sillä se koskisi ETA:n valtiossa asuvien rajoitetusti verovelvollisten lisäksi myös tulonsaajia, jotka asuvat valtiossa tai alueella, jota koskee sopimus virkaavusta ja tietojenvaihdosta veroasioissa. Verovelvollisen asuinvaltiota koskevalla rajoituksella varmistettaisiin se, että Verohallinto voisi pyytää henkilön asuinvaltiosta verotuksen toimittamiseksi tarpeellisia tietoja. Muutos on laajempi kuin EU-tuomioistuimen oikeuskäytäntö edellyttää. Muutosta voidaan kuitenkin pitää perusteltuna työvoiman saataavuuteen liittyvien ja rajoitetusti verovelvollisten tasapuolisen kohtelun näkökohtien perusteella. Jatkossa ei myöskään edellytettäisi, että Suomesta saatu tulo on vähintään 75

prosenttia Suomesta ja muualta verovuonna yhteensä saaduista ansiotuloista.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettun osinkotulon verotuksesta. Kuten nykyisinkin, kotimaisista yhteisöistä saadut osingot otettaisiin huomioon, kun lasketaan muualla verolainsäädännössä säädettyjä osingon verovapaita määriä, ja verovelvollisen olisi esitettävä asuinvaltiensa veroviranomaisen antama todistus Verohallinnolle siitä, että 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua lähdeveroa ei hyvitetä asuinvaltiossa.

Nykyiset 2 ja 3 momentissa olevat säännökset, jotka koskevat poistettavien 1 momentin 4 ja 5 kohdan soveltamista, kävisivät tarpeettomiksi, joten niitä ei otettaisi lakiin.

Pykälän 3 ja 4 momenttiin ehdotetaan otettaviksi säännökset 1 momentin 6 kohdan soveltamisen edellytyksistä. Verotusmenettelylain soveltaminen 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettuun ansiotuloon edellyttäisi rajoitettua verovelvollisen omatoimisia toimenpiteitä. Pykälän 3 momentti koskisi ennakkoperintää. Momentin mukaan rajoitettua verovelvollisen tulisi joko hakea lain 16 §:n 4 momentissa tarkoitettua rajoitettua verovelvollisen verokorttia tai hakea ennakonkannossa maksuun pantavan määrän laskemista verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä. Jälkimmäinen koskisi esimerkiksi ulkomailta vuokrattuja työntekijöitä, joiden on itse haettava ennakonkantoa, jos suorituksen maksaja ei ole velvollinen perimään palkasta lähdeveroa. Jos rajoitettua verovelvollinen ei hanki rajoitettua verovelvollisen verokorttia, sovellettaisiin lain 2 luvun lähdeveroa koskevia säännöksiä.

Pykälän 4 momentti koskisi verotuksen toimittamista, ja sen mukaan 1 momentin 6 kohtaa sovellettaisiin verotusta toimitettaessa, jos sitä on sovellettu ennakkoperinnässä tai jos rajoitettua verovelvollinen niin vaatii. Vaatimus voitaisiin esittää myös verotuksen päättymisen jälkeen. Tällöin kyse olisi vaatimuksen esittämisestä oikaisuvaatimusmenettelyssä, ja sovellettaviksi tulisivat verotusmenettelylain 5 luvun säännökset. Jotta verovelvollinen ei voisi valita osaan verovuoden tuloista lähdeveroa ja osaan verotusmenettelylain mukaista verotusta, 4 momentissa säädettäisiin, että jos 1 momentin 6 koh-

taa on sovellettu verovuonna johonkin kohdassa tarkoitettuun tuloon, sovelletaan kohtaa kyseisenä verovuonna kaikkiin 6 kohdassa tarkoitettuihin tuloihin.

Säännökset 3 ja 4 momentissa koskisivat vain niitä ansiotuloja, joita ei jo 1 momentin 1—5 kohtien nojalla veroteta verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä. Näin ollen rajoitettua verovelvollisen saama eläketulo verotettaisiin jatkossakin aina nykyiseen tapaan verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä.

Kiinteää toimipaikkaa koskeva 5 momentti säilyisi nykyisessä muodossaan 5 momenttina.

14 §. Kumotun 14 §:n tilalle lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös niin kutsutusta progressiovaikutuksesta. Rajoitettua verovelvollisen Suomesta saadun Suomessa veronalaisen ansiotulon verotuksen tasoon vaikuttaisivat henkilön maailmanlaajuiset ansiotulot. Näillä ulkomaantuloilla olisi ainoastaan verokantavaikutus, eli niitä ei verotettaisi Suomessa. Tarkoituksena on verottaa Suomesta saatua ansiotuloa samalla tasolla kuin jos koko vuoden ansiotulot olisi saatu Suomesta. Progressiovaikutuksen laskemisessa noudatettaisiin samanlaista laskutapaa kuin progressioehtoisessa vapautusmenettelyssä. Tämän pykälän nojalla huomioon otettaisiin tulot, jotka on saatu aikana, jona henkilö on rajoitettua verovelvollinen.

Verokantavaikutus olisi 1 momentin 1 kohdan mukaan palkalla, eläkkeellä ja sosiaaliturvaan perustuvalla suorituksella, jota Suomessa verotettaisiin ansiotulona ja joka on saatu muualta kuin Suomesta ja joka on verovelvollisen asuinvaltiossa veronalaista tuloa. Tarkoituksena on asettaa erityisesti palkkaa ja siihen rinnastettavia tuloja saavien verotus koko vuoden ansionsa Suomesta saavien verotusta vastaavalle tasolle. Huomioon otettavien tulojen on oltava sellaisia, että jos niitä verotettaisiin Suomessa, ne olisivat ansiotuloa. Lisäksi huomioon otettavien tulojen on oltava sellaisia, jotka verovelvollisen asuinvaltiossa ovat veronalaisia. Tämä on perusteltua tiedonsaantiin liittyvillä syillä, sillä verovelvollisen asuinvaltion veroviranomaisilta ei liene saatavissa muuta tietoa kuin tietoa veronalaisista tuloista. Lisäksi verokantavaikutus olisi 1 momentin 2 kohdan mu-

lä. Sen sijaan ehdotetaan, että progressiovaikutuksesta luovuttaisiin, jos rajoitetusti verovelvollinen asuu Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa tai on tutkijadirektiivissä tarkoitettun oleskeluluvan haltija ja jos verotusmenettelyssä verotettava Suomesta saatu puhdas tulo on vähintään 75 prosenttia verovelvollisen kokonaistuloista. Progressiovaikutuksella olisi näiden henkilöiden osalta vain vähäinen merkitys, koska heidän Suomessa verotettava tulonsa on vähintään 75 prosenttia kokonaistuloista.

Progressiosta luopuminen edellyttäisi, että rajoitetusti verovelvollinen esittää Verohallinnolle asuinvaltion viranomaisen antaman todistuksen tuloistaan.

16 §. Pykälän 4 momentissa säädetään ennakoperintälain soveltamisesta. Ennakoperintälakia sovelletaan ennakonkantoon samoin kuin eläketulon ja metsätaloudesta saadun tulon ennakonpidätykseen. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä säädettäisiin yleisemmin ennakoperintälain soveltamisesta silloin, kun verotus toimitetaan verotusmenettelylain mukaisesti. Lisäksi momentissa säädettäisiin, että verovelvolliselle voitaisiin antaa ennakonpidätyksen toimittamista varten rajoitetusti verovelvollisen verokortti.

1.2 Sairausvakuutuslaki

18 luku. Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

16 §. Pykälässä säädettäisiin rajoitetusti verovelvollisen sairausvakuutuksen maksuperusteesta. Pykälän 1 momenttia täsmennettäisiin siten, että se koskisi tilanteita, joissa rajoitetusti verovelvollisen tulosta peritään lähdevero. Maksuperusteena pidettäisiin, kuten nykyisinkin, lähdeverolain 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja esiintyvän taiteilijan ja ur-

heilijan henkilökohtaisen korvauksen osalta lähdeverolain 3 §:ssä tarkoitettua henkilökohtaista korvausta, ellei 18 §:n 2 momentista muuta johdu.

Pykälän 2 momentti olisi samansisältöinen kuin nyt voimassa oleva.

Pykälän 3 momentti olisi uusi ja siinä säädettäisiin rajoitetusti verovelvollisen sairausvakuutuksen maksuperusteesta silloin, kun rajoitetusti verovelvollisen ansiotuloa verotetaan verotusmenettelylain mukaisessa järjestyksessä. Sairausvakuutuksen maksuperuste määräytyisi kuten yleisesti verovelvollisilla eli 14 ja 15 §:n mukaisesti, ellei 18 §:n 2 momentista muuta johdu. Maksuja ei kuitenkaan määrättäisi siitä osasta maksuperustetta, joka johtuu lähdeverolain 14 §:n soveltamisesta eli niin kutsutusta progressiovaikutuksesta. Se osa maksuperusteesta, josta maksu määrätään, saataisiin käyttämällä samaa laskentatapaa kuin lähdeverolain 14 §:ssä. Eläketulon osalta sovellettaisiin kuitenkin 19 ja 19 a §:ää.

32 §. Pykälän 4 momenttia täsmennettäisiin vastaamaan 16 §:ään tehtäviä muutoksia. Palkan tai korvauksen maksajan lähdeveron perimisvelvollisuutta koskevia lähdeverolain säännöksiä sovellettaisiin sairausvakuutusmaksun osalta silloin, kun suorituksesta peritään lähdevero.

2 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014. Lakeja sovellettaisiin tuloon, joka maksetaan voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 4 ja 13 § sekä 16 §:n 4 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 4 § osaksi laeissa 1120/1996 ja 510/2010, 13 § laeissa 814/2008, 874/2009, 1742/2009, 510/2010 ja 186/2013 sekä 16 §:n 4 momentti laissa 874/2009, sekä
lisätään lakiin siitä lailla 1149/2005 kumotun 14 §:n tilalle uusi 14 § seuraavasti:

4 §

Palkkana pidetään ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua palkkaa tai palkkiota. Palkkaan luetaan myös oleskelukustannusten korvaus sekä muiden työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten korvauksena maksetut hyvitykset. Palkkaan ei lueta tuloverolain mukaisia verovapaita matkakustannusten korvauksia eikä merityötuloa saavan verovapaita korvauksia. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan tuloverolaissa säädetyllä tavalla.

13 §

Verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä verotetaan:

1) muut kuin 3 §:ssä mainitut lähdeverotuksen piiriin kuuluvat tulot;

2) eläke ja muu vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen tai pitkäaikaissäätämispimuksen perusteella maksettu suoritus;

3) Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa asuvan rajoitetusti verovelvollisen luonnollisen henkilön vaatimuksesta osinko, jos:

a) hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta annettu neuvoston direktiivi 2011/16/EU tai jokin sopimus virka-avusta ja tietojenvaihdosta veroasioissa Euroopan ta-

lousalueella koskee osingonsaajan kotivaltiota; ja

b) osingosta perittävää lähdeveroa ei tosiasiassa voida kokonaisuudessaan hyvittää osingonsaajan asuinvaltiossa Suomen ja asuinvaltion välillä kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta tehdyn sopimuksen perusteella;

4) elokuvafilmin käyttämisestä tai käyttöoikeudesta saatu korvaus;

5) metsätaloudesta saatu tulo;

6) 3 ja 4 momentissa tarkemmin säädetyin edellytyksin osinkoa lukuun ottamatta ansiotulo, jota ei veroteta 1—5 kohdan nojalla, jos saaja asuu Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa taikka valtiossa tai alueella, jota koskee sopimus virka-avusta ja tietojenvaihdosta veroasioissa, tai jos saaja on kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten annetussa neuvoston direktiivissä 2005/71/EY, jäljempänä tutkijadirektiivi, tarkoitettun oleskeluluvan haltija.

Sovellettaessa 1 momentin 3 kohtaa vain kotimaisista yhteisöistä saadut osingot otetaan huomioon, kun lasketaan muualla verolainsäädännössä säädettyjä osingon verovapaita euromääriä. Verovelvollisen on esitettävä Verohallinnolle asuinvaltionsa veroviranomaisen antama todistus siitä, että 1 mo-

mentin 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua lähdeveroa ei hyvitetä asuinvaltiossa.

Edellä 1 momentin 6 kohdan soveltaminen ennakkoperinnässä edellyttää, että rajoitetusti verovelvollinen hakee:

1) 16 §:n 4 momentissa tarkoitettua verokortin ja toimittaa sen suorituksen maksajalle; tai

2) ennakonkannossa maksuunpantavan määrän laskemista verotusmenettelystä annettuun lain mukaisessa järjestyksessä.

Edellä 1 momentin 6 kohtaa sovelletaan verotusta toimittaessa, jos sitä on sovellettu ennakkoperinnässä tai jos rajoitetusti verovelvollinen niin vaatii. Vaatimus voidaan esittää myös verotuksen päättymisen jälkeen, jolloin sovelletaan verotusmenettelystä annettua lain 5 luvun säännöksiä. Jos 1 momentin 6 kohtaa on sovellettu verovuonna johonkin kohdassa tarkoitettuun tuloon, kohtaa sovelletaan kyseisenä verovuonna kaikkiin 6 kohdassa tarkoitettuihin tuloihin.

Jos rajoitetusti verovelvollinen on harjoittanut liikettä tai ammattia Suomessa olevasta kiinteästä toimipaikasta, määrätään vero myös 3 §:ssä tarkoitettua tulosta tämän pykälän 1 momentin mukaan, jos tulo on luetava kiinteän toimipaikan tuloksi.

14 §

Kun verovelvollisella on 13 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettua tuloa, ansiotulosta menevän veron määrittämiseksi huomioon otetaan myös sellainen palkka, eläke ja sosiaaliturvaan perustuva suoritus, jota Suomessa verotettaisiin ansiotulona ja joka on saatu:

1) muualta kuin Suomesta ja joka on verovelvollisen asuinvaltiossa veronalaista tuloa; tai

2) Suomesta ja jonka verottamisen verosopimus estää.

Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tuloista vähennetään niiden hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneet menot ja korot. Menot ja korot eivät kuitenkaan ole

vähennyskelpoisia siltä osin kuin ne ylittävät 1 momentissa tarkoitettua tulon määrän.

Verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä verotettavaan tuloon lisätään veron laskemiseksi 1 ja 2 momentissa tarkoitettu tulo. Suomessa verotettavasta tulosta meneväksi veroksi katsotaan se osa verosta, joka vastaa Suomessa verotettavan puhtaan ansiotulon suhdetta sen ja 1 ja 2 momentissa tarkoitettua tulon yhteismäärään.

Verovelvollisen on esitettävä Verohallinnolle asuinvaltionsa veroviranomaisen antama todistus tai muu luotettava selvitys 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuista tuloista ja niistä tehtävistä vähennyksistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tuloa ei oteta huomioon, jos henkilö asuu Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa tai on tutkijadirektiivissä tarkoitettua oleskeluluvan haltija ja jos verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä verotettava Suomesta saatu puhdas ansiotulo on vähintään 75 prosenttia tämän tulon ja 1 ja 2 momentissa tarkoitettua tulon yhteismäärästä. Tämän momentin soveltamiseksi rajoitetusti verovelvollisen on esitettävä Verohallinnolle asuinvaltionsa veroviranomaisen antama todistus 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuista tuloista.

16 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen verojen suorittamiseksi toimitetaan ennakkoperintä siten kuin ennakkoperintälaissa säädetään. Ennakonpidätyksen toimittamista varten rajoitetusti verovelvolliselle annetaan ennakkoperintälain säännösten nojalla verokortti (*rajoitetusti verovelvollisen verokortti*).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran tuloon, joka maksetaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

2.

Laki**sairausvakuutuslain 18 luvun 16 ja 32 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sairausvakuutuslain (1224/2004) 18 luvun 16 § ja 32 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 16 § laissa 1264/2006 ja 1364/2007 ja 32 §:n 4 momentti laissa 986/2008, seuraavasti:

18 luku

Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

16 §

Rajoitetusti verovelvollisen ansiotulo maksuperusteena

Jos rajoitetusti verovelvollisen vakuutetun ansiotulon verottamiseen sovelletaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain lähdeveroa koskevia säännöksiä, vakuutetun sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään palkkatulon osalta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja esiintyvän taiteilijan sekä urheilijan henkilökohtaisen korvauksen osalta mainitun lain 3 §:ssä tarkoitettua henkilökohtaista korvausta, jollei 18 §:n 2 momentista muuta johdu.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun palkkaan ei kuitenkaan lueta 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja eriä.

Jos rajoitetusti verovelvollisen vakuutetun ansiotulon verottamiseen sovelletaan verotusmenettelystä annettua lakia, määrätään vakuutetun sairaanhoitomaksu ja päivärahamaksu 14 ja 15 §:n mukaan, jollei 18 §:n 2 momentista muuta johdu. Sovellettaessa rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 14 §:ää, sairaanhoitomaksu ja päivärahamaksu määrätään vastaavasti kuin mainitun lain 14 §:n 3 momentin mukaan lasketaan Suomessa verotettavasta tulosta menevä vero. Eläkkeen osalta sovelletaan kuitenkin 19 ja 19 a §:ää.

32 §

Eräiden verotusta koskevien lakien soveltaminen

Palkan tai korvauksen maksaja on velvollinen perimään 16 §:n 1 momentissa tarkoitettua rajoitetusti verovelvollisen vakuutetun sairausvakuutusmaksun siten kuin rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa säädetään lähdeveron perimisestä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran tu-
loon, joka maksetaan lain voimaantulopäivä-
nä tai sen jälkeen.

Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 2013

Pääministerin estyneenä ollessa, ulkoasiainministeri

ERKKI TUOMIOJA

Hallinto- ja kuntaministeri *Henna Virkkunen*

1.

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 4 ja 13 § sekä 16 §:n 4 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 4 § osaksi laeissa 1120/1996 ja 510/2010, 13 § laeissa 814/2008, 874/2009, 1742/2009, 510/2010 ja 186/2013 sekä 16 §:n 4 momentti laissa 874/2009, sekä
lisätään lakiin siitä lailla 1149/2005 kumotun 14 §:n tilalle uusi 14 § seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

4 §

Palkkana pidetään sellaista palkkaa tai palkkiota, jota ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitetaan. Palkkaan luetaan myös oleskelukustannusten korvaus sekä muiden työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten korvauksena maksetut hyvitykset. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan tuloverolaissa säädetyllä tavalla.

4 §

Palkkana pidetään ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua palkkaa tai palkkiota. Palkkaan luetaan myös oleskelukustannusten korvaus sekä muiden työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten korvauksena maksetut hyvitykset. *Palkkaan ei lueta tuloverolain mukaisia verovapaita matkakustannusten korvauksia eikä merityötuloa saavan verovapaita korvauksia.* Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan tuloverolaissa säädetyllä tavalla.

Palkkaan ei lueta:

1) liikenteen harjoittajan antaman tositteen perusteella suoritettavaa korvausta matkaliipuista, rahtimaksuista eikä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista;

2) majoitusliikkeen antaman tai muun luotettavan tositteen perusteella suoritettua majoittumismaksun korvausta;

3) päivärahaa siltä osin kuin se vastaa Verohallinnon verovapaaksi vahvistamaa kotimaan päivärahaa; eikä

4) Suomen valtioon palvelussuhteessa olevalle henkilölle, jonka varsinainen työteko-paikka on ulkomailla, mainitun työteko-paikan ulkopuolelle tehdystä matkasta maksettua Verohallinnon verovapaaksi vahvistamaa päivärahaa tai muuta oleskelukustannusten korvausta.

Edellä 2 momentissa mainitut matkustamiskustannusten ja majoittumismaksun korvauk-

set luetaan kuitenkin palkkaan siltä osin kuin niitä ei ole pidettävä työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten korvauksena.

13 §

Verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä verotetaan:

1) muut kuin 3 §:ssä mainitut lähdeverotuksen piiriin kuuluvat tulot;

2) eläke ja muu vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen tai pitkäaikaissäätämispimuksen perusteella maksettu suoritus;

3) Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa asuvan rajoitetusti verovelvollisen luonnollisen henkilön vaatimuksesta osinko, jos:

a) hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta annettu neuvoston direktiivi 2011/16/EU tai jokin sopimus virka-avusta ja tietojenvaihdosta veroasioissa Euroopan talousalueella koskee osingonsaajan kotivaltiota; ja

b) osingosta perittävää lähdeveroa ei tosiasiassa voida kokonaisuudessaan hyvittää osingonsaajan asuinvaltiossa Suomen ja asuinvaltion välillä kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta tehdyn sopimuksen perusteella;

4) *Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa asuvan rajoitetusti verovelvollisen vaatimuksesta muukin ansiotulo, jos verovelvollisen verovuonna Suomesta saama puhdas ansiotulo on vähintään 75 prosenttia hänen Suomesta ja muualta verovuonna yhteensä saamastaan puhtaasta ansiotulosta;*

5) *kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten annetussa neuvoston direktiivissä 2005/71/EY tarkoitetun oleskeluluvan haltijan, joka Suomessa on rajoitetusti verovelvollinen, vaatimuksesta muukin ansiotulo, jos verovelvollisen verovuonna Suomesta saama puhdas ansiotulo on vähintään 75 prosenttia hänen Suomesta ja muualta verovuonna yhteensä saamastaan puhtaasta ansiotulosta;*

6) elokuvafilmin käyttämisestä tai käyttöoikeudesta saatu korvaus;

13 §

Verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä verotetaan:

1) muut kuin 3 §:ssä mainitut lähdeverotuksen piiriin kuuluvat tulot;

2) eläke ja muu vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen tai pitkäaikaissäätämispimuksen perusteella maksettu suoritus;

3) Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa asuvan rajoitetusti verovelvollisen luonnollisen henkilön vaatimuksesta osinko, jos:

a) hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta annettu neuvoston direktiivi 2011/16/EU tai jokin sopimus virka-avusta ja tietojenvaihdosta veroasioissa Euroopan talousalueella koskee osingonsaajan kotivaltiota; ja

b) osingosta perittävää lähdeveroa ei tosiasiassa voida kokonaisuudessaan hyvittää osingonsaajan asuinvaltiossa Suomen ja asuinvaltion välillä kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta tehdyn sopimuksen perusteella;

4) elokuvafilmin käyttämisestä tai käyttöoikeudesta saatu korvaus;

5) metsätaloudesta saatu tulo;

6) *3 ja 4 momentissa tarkemmin säädetyin edellytyksin osinkoa lukuun ottamatta ansiotulo, jota ei veroteta 1—5 kohdan nojalla, jos saaja asuu Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa taikka valtiossa tai alueella,*

7) metsätaloudesta saatu tulo.

Sovellettaessa 1 momentin 4 ja 5 kohtaa:

1) Suomesta saaduksi tuloksi katsotaan myös tuloverolain 13 §:ssä tarkoitettu tulo;

2) Suomesta saatuna tulona ei oteta huomioon tuloa, jonka verottamisen Suomessa kansainvälinen sopimus estää;

3) tulona ei oteta huomioon osinkoa;

4) muualta saaduksi puhtaaksi ansiotuloksi katsotaan palkka ja eläke sekä sosiaaliturvaan perustuvat suoritukset, jotka ovat verovelvollisen asuinvaltiossa veronalaisia tuloja, vähennettyinä niiden hankkimisesta ja säilyttämisestä aiheutuneilla menoilla.

Vain osan verovuotta rajoitetusti verovelvollisena olleen kaikki verovuoden aikana saamat ansiotulot otetaan huomioon 1 momentin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja osuuksia laskettaessa.

Sovellettaessa 1 momentin 3 kohtaa vain kotimaisista yhteisöistä saadut osingot otetaan huomioon, kun lasketaan muualla verolainsäädännössä säädettyjä osingon verovapaita euromääriä.

Jos rajoitetusti verovelvollinen on harjoittanut liikettä tai ammattia Suomessa olevasta kiinteästä toimipaikasta, määrätään vero myös 3 §:ssä tarkoitettusta tulosta tämän pykälän 1 momentin mukaan, jos tulo on luettava kiinteän toimipaikan tuloksi.

Verovelvollisen on esitettävä asuinvaltionsa veroviranomaisen antama todistus Verohallinnolle siitä, että 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua lähdeveroa ei hyvitetä asuinvaltiossa. Verovelvollisen on esitettävä Verohallin-

*jota koskee sopimus virka-avusta ja tietojenvaihdosta veroasioissa, tai jos saaja on kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten annetussa neuvoston direktiivissä 2005/71/EY, jäljempänä **tutkijadirektiivi**, tarkoitettun oleskeluluvan haltija.*

Sovellettaessa 1 momentin 3 kohtaa vain kotimaisista yhteisöistä saadut osingot otetaan huomioon, kun lasketaan muualla verolainsäädännössä säädettyjä osingon verovapaita euromääriä. Verovelvollisen on esitettävä Verohallinnolle asuinvaltionsa veroviranomaisen antama todistus siitä, että 1 momentin 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua lähdeveroa ei hyvitetä asuinvaltiossa.

Edellä 1 momentin 6 kohdan soveltaminen ennakkoperinnässä edellyttää, että rajoitetusti verovelvollinen hakee:

1) 16 §:n 4 momentissa tarkoitettun verokortin ja toimittaa sen suorituksen maksajalle; tai

2) ennakonkannossa maksuunpantavan määrän laskemista verotusmenettelystä annettuun lain mukaisessa järjestyksessä.

Edellä 1 momentin 6 kohtaa sovelletaan verotusta toimitettaessa, jos sitä on sovellettu ennakkoperinnässä tai jos rajoitetusti verovelvollinen niin vaatii. Vaatimus voidaan esittää myös verotuksen päättymisen jälkeen, jolloin sovelletaan verotusmenettelystä annettun lain 5 luvun säännöksiä. Jos 1 momentin 6 kohtaa on sovellettu verovuonna johonkin kohdassa tarkoitettuun tuloon, kohtaa sovelletaan kyseisenä verovuonna kaikkiin 6 kohdassa tarkoitettuihin tuloihin.

Jos rajoitetusti verovelvollinen on harjoittanut liikettä tai ammattia Suomessa olevasta kiinteästä toimipaikasta, määrätään vero myös 3 §:ssä tarkoitettusta tulosta tämän pykälän 1 momentin mukaan, jos tulo on luettava kiinteän toimipaikan tuloksi.

nolle vastaava todistus 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetuista tuloista ja niistä tehtävistä vähennyksistä.

14 §

Kun verovelvollisella on 13 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettua tuloa, ansiotulosta menevän veron määrittämiseksi huomioon otetaan myös sellainen palkka, eläke ja sosiaaliturvaan perustuva suoritus, jota Suomessa verotettaisiin ansiotulona ja joka on saatu:

1) muualta kuin Suomesta ja joka on verovelvollisen asuinvaltiossa veronalaista tuloa; tai

2) Suomesta ja jonka verottamisen verosopimus estää.

Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista tuloista vähennetään niiden hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneet menot ja korot. Menot ja korot eivät kuitenkaan ole vähennyskelpoisia siltä osin kuin ne ylittävät 1 momentissa tarkoitettun tulon määrän.

Verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä verotettavaan tuloon lisätään veron laskemiseksi 1 ja 2 momentissa tarkoitettu tulo. Suomessa verotettavasta tulosta meneväksi veroksi katsotaan se osa verosta, joka vastaa Suomessa verotettavan puhtaan ansiotulon suhdetta sen ja 1 ja 2 momentissa tarkoitettun tulon yhteismäärään.

Verovelvollisen on esitettävä Verohallinnolle asuinvaltionsa veroviranomaisen antama todistus tai muu luotettava selvitys 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuista tuloista ja niistä tehtävistä vähennyksistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tuloa ei oteta huomioon, jos henkilö asuu Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa tai on tutkijadirektiivissä tarkoitettun oleskeluluvan haltija ja jos verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä verotettava Suomesta saatu puhdas ansiotulo on vähintään 75 prosenttia tämän tulon ja 1 ja 2 momentissa tarkoitettutun tulon yhteismäärästä. Tämän momentin soveltamiseksi rajoitetusti verovelvollisen on esitettävä Verohallinnolle asuinvaltionsa veroviranomaisen antama todistus 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuista tuloista.

16 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen verojen suorittamiseksi toimitetaan ennakonkanto siten kuin ennakoperintälaissa säädetään. Ennakoperintälakia sovelletaan myös eläketulon ja metsätaloudesta saadun tulon ennakonpidätykseen.

16 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen verojen suorittamiseksi toimitetaan *ennakkoperintä* siten kuin ennakoperintälaissa säädetään. *Ennakonpidätyksen toimittamista varten rajoitetusti verovelvolliselle annetaan ennakoperintälain säännösten nojalla verokortti (rajoitetusti verovelvollisen verokortti).*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran tuloon, joka maksetaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

2.

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sairausvakuutuslain (1224/2004) 18 luvun 16 § ja 32 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 16 § laissa 1264/2006 ja 1364/2007 ja 32 §:n 4 momentti laissa 986/2008, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

18 luku

18 luku

Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

Sairausvakuutusrahasto ja vakuutusmaksut

16 §

16 §

Rajoitetusti verovelvollisen palkkatulo maksuperusteena

*Rajoitetusti verovelvollisen **ansiotulo** maksuperusteena*

Jos vakuutettu on rajoitetusti verovelvollinen, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun määräytymisen ja suorittamisen perusteena käytetään palkkatulon osalta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettua

Jos rajoitetusti verovelvollisen vakuutetun ansiotulon verottamiseen sovelletaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain lähdeveroa koskevia säännöksiä, vakuutetun sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun ja päivärahamaksun määräytymi-

palkkaa ja esiintyvän taiteilijan sekä urheilijan henkilökohtaisen korvauksen osalta kyseisen lain 3 §:ssä tarkoitettua henkilökohtaista korvausta, jollei 18 §:n 2 momentista muuta johdu.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun palkkaan ei kuitenkaan lueta 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja eriä.

sen ja suorittamisen perusteena käytetään palkkatulon osalta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja esiintyvän taiteilijan sekä urheilijan henkilökohtaisen korvauksen osalta mainitun lain 3 §:ssä tarkoitettua henkilökohtaista korvausta, jollei 18 §:n 2 momentista muuta johdu.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun palkkaan ei kuitenkaan lueta 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja eriä.

Jos rajoitetusti verovelvollisen vakuutetun ansiotulon verottamiseen sovelletaan verotusmenettelystä annettua lakia, määrätään vakuutetun sairaanhoitomaksu ja päivärahamaksu 14 ja 15 §:n mukaan, jollei 18 §:n 2 momentista muuta johdu. Sovellettaessa rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 14 §:ää, sairaanhoitomaksu ja päivärahamaksu määrätään vastaavasti kuin mainitun lain 14 §:n 3 momentin mukaan lasketaan Suomessa verotettavasta tulosta menevä vero. Eläkkeen osalta sovelletaan kuitenkin 19 ja 19 a §:ää.

32 §

Eräiden verotusta koskevien lakien soveltaminen

Palkan tai korvauksen maksaja on velvollinen perimään 16 §:ssä tarkoitettun rajoitetusti verovelvollisen vakuutetun sairausvakuutusmaksun siten kuin rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa säädetään lähdeveron perimisestä.

32 §

Eräiden verotusta koskevien lakien soveltaminen

Palkan tai korvauksen maksaja on velvollinen perimään 16 §:n 1 momentissa tarkoitettun rajoitetusti verovelvollisen vakuutetun sairausvakuutusmaksun siten kuin rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa säädetään lähdeveron perimisestä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran tuloon, joka maksetaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.